

Oponentní posudek diplomové závěrečné práce

Název práce: **Odpočinková zóna v krajině**

Diplomant: BcA. David Vašina

Oponent: Ing. arch. Boris Hála, Ph.D.

Posuzovaná práce je zajímavá svým zadáním, které vychází z trendu zachování maximálně přírodního rázu turisticky atraktivní krajiny při vnesení atraktivních prvků pro zpříjemnění pobytu a odpočinek. Tyto prvky se snaží vložit tak, aby pouze doplňovaly přírodní charakter lokality a nestaly se neústrojnými exhibicemi péče o turisty, jak lze pozorovat na některých místech v České Republice, ale i v Německu a Rakousku. Je veliký rozdíl mezi přírodní rezervací a umělým parkem. Zatímco v parku lze odpočivné prvky komponovat v rámci architektury umělého prostředí, v přírodní rezervaci je rozumné pouze víceméně citlivě doplnit přírodní charakter místa. Autor práce proto vychází z typické dřeviny – akát a v celé práci si s ní vystačí. Nevnáší do Pálavské krajiny nové materiály (kov, beton, sklo), které se pro tvorbu odpočinkových zón nabízejí a používají.

Minimalistické výsledné tvarové pojetí odpočivných prvků je v souladu se zvolenou filosofií. Akátový kmen odkorněný a zpracovaný jedním šikmým řezem je minimalistické řešení. To má svůj půvab jako výtvarná zkratka i jako přírodní artefakt, ze kterého lze sestavovat různé funkční odpočivné předměty. Samozřejmě, jako obvykle u snahy o minimalistické pojetí, je otázkou názoru, nakolik je výtvarná zkratka plně funkční i jako praktický předmět plnící svoji funkci, pro niž byl vytvořen.

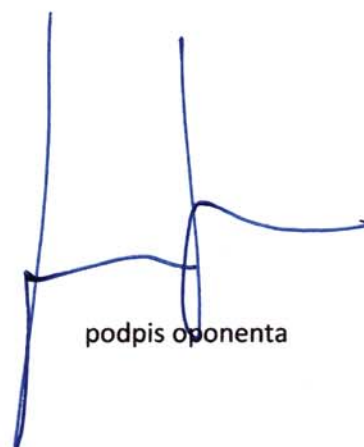
Z pohledu staršího potenciálního turisty musím konstatovat, že mi chybí možnost opěry zad, i když u sestavy „křidel“ existuje, ale není příliš vstřícná pro vstávání starších lidí. Jen podotýkám, že odpočinek obvykle potřebují zejména starší lidé a lidé s problémy s motorikou. Z pohledu dlouhodobé stability objektů bude velmi důležité správné uchycení v zemi. Zde se mi jeví vhodnější použití neviditelné kovové fixace, která bude mít i delší životnost. I přes viditelné optické problémy se stabilitou, je to právě její optický nedostatek, který dráždí a vede k dojmu lehkosti celého pojetí. Rozhodně považuji „Nestabilní verzi“ za výtvarně zdařilejší, než podepření pomocnou kulatou nohou, kterému bych se snažil vyhnout i za cenu nižší životnosti sedacího prvku.

Autor zpracoval řešení jednoduché lavičky a základní prvek seříznutého kmene kombinuje pro další funkční prvky. Příjemné řešení je použití jako dvojlavičky i skládání do trojúhelníkového sezení. rovněž zajímavé jsou lehátka ve tvaru ptačích křidel. O něco méně kreativní, ale stále ještě dobré, je použití jako stojanů na kola. Mírně sporné se mi jeví použití jako podkladu pro informační cedule, které vycházejí ve srovnání s ostatními „létajícími prvky“ o něco těžkopádněji. Použití jako lavice a stůl v duchu hospodského sezení v pivnicích asi ukazuje meze systému. Lehkost mizí a celá sestava ztrácí originalitu. Nicméně autor vystihl, že stůl patří k turistickému odpočinku. Zde je možná prostor pro další kreativní rozvoj systému v duchu původní minimalistické koncepce.

Práci celkově považuji za zajímavou, přínosnou a doporučuji k obhajobě.

Výsledek hodnotím známkou „C“

V Brně dne 10. 05. 2013

podpis oponenta